

Urbanisme i crisi econòmica

Rosa Martí
Regidora de Nopparets

La crisi econòmica estimula, en alguns casos, l'enginy i les persones que estan al front d'estaments públics tenen l'obligació de generar confiança i fer apostes concretes per sortir-ne. Només lamentar-nos de la situació greu de crisi que patim no ens ajudarà gaire a escampar. Cal estimular la imaginació per combatre la crisi i aprofitar un temps valuós.

En el camp de l'urbanisme la crisi ens situa davant un temps molt interessant i especial que ens hauria de permetre sobretot pensar. Períodes de baix to econòmic són moments en què la construcció no bull i els especuladors estan quiets, la millor situació per pensar sobre el territori en lloc de paritzar-nos. Crec que hauria de ser el temps més efervescent de les idees.

El nou conseller o consellera de Política Territorial hauria de prendre una iniciativa que seria molt bona per al país i segurament recordada al llarg dels anys. Hauria d'incentivar mitjançant acords amb arquitectes i amb el col·legi respectiu, si cal, la redacció o revisió dels plans generals d'urbanisme dels municipis de Catalunya. Això permetria fer un urbanisme reposat, pensat, dialogant, estratègic i respectuós.

Els pobles petits i els de muntanya amb grans

superfícies de territori hi guanyaríem molt, els més industrialitzats podrien pensar com han d'evolucionar per millorar els entorns dels polígons industrials, així com la seva connectivitat i els més residencials podrien aposentar-se dimensionant el seu nivell de serveis.

La millor política social és un bon urbanisme i si aquest es pot fer en època tranquil·la, sense estar

Incentivar el planejament en moments de crisi generaria feina a un sector molt preparat tècnicament i que avui es troba fortament colpejat.

Si podem unir esforços per posar un pedaç a la crisi i fer i pensar un bon urbanisme, estem davant una estratègia política fantàstica que els nostres fills i néts ens agrairan.

Liderar aquesta proposta comporta també ajudar amb subvencions periodificades els ajuntaments. Serien uns diners molt ben invertits, millor invertits que fer i aixecar voreres. Pensar de vegades és més útil que actuar.

Si tenim memòria històrica en el moment de la transició el llavors director general d'Urbanisme, el senyor Cantallops, va propiciar la redacció de molts plans generals mitjançant ajudes als ajuntaments. Naturalment la situació no és la mateixa perquè llavors, a més d'una situació de crisi, estàvem davant un desert de planejament i ara no, però en aquests moments segur que el que ens falta és introduir eines de reflexió, ordenació i respecte del nostre entorn.

En aquests últims anys s'ha fet bon urbanisme, però també s'han fet molts disbarats i l'ocupació del

sòl ha crescut exponencialment. Això no ens pot tornar a passar.

Aprofitar la crisi per pensar i dibuixar urbanisme i planejament derivat és una bona estratègia per sortir-ne. Ens hi hauríem de posar.

sotmès a pressions dels promotors urbanístics ens portaria a un bon planejament, eina que en èpoques de major activitat es pot convertir en un bon instrument per ordenar i fer créixer o no les ciutats i els pobles.

Les lliçons del 28-N

Joan Rubiralta
President de la Secció Local d'ERC de Sant Celoni i la Batllòria

En primer lloc cal reconèixer que ERC va tenir uns mals resultats a les passades eleccions al Parlament de Catalunya. És just dir-ho i no amagar el cap sota l'ala. La culpa d'aquests resultats, però, és deguda a diverses circumstàncies que la nostra secció local ja va llegir en el passat ple de l'Ajuntament. D'una banda, hi havia el segon tripartit, on es pactava amb una formació, el PSC, que havia expulsat ERC del primer tripartit per votar en contra de l'estatut. A més, es feia president José Montilla, de l'ala espanyolista dels socialistes, que no va ser ben comprès ni pels mateixos votants ni per molta militància del partit. A més, es va fer amb presses i sense que la militància es pogués pronunciar. D'altra banda, aquest malestar intern es va traduir en l'aparició de diversos corrents interns que van fer que al passat Congrés del juliol de 2008 hi haguessin fins a quatre candidatures a president i a secretari general i que, a més, es va tancar en fals. Com a conseqüència d'això, els corrents anteriors es van separar d'ERC i van constituir partits independentistes i es van presentar a les eleccions amb la consegüent divisió i pèrdua de càrrecs electes al Parlament. Vist i comptat, abans de les eleccions hi havia 21 diputats i diputades independentistes i després només n'hi havia 14, i això després de l'èxit de les consultes locals i l'auge social d'aquest moviment. Això denota que

quan militants independentistes per comptes de construir una alternativa sòlida a l'espanyolisme es dediquen a atacar ERC i alegrar-se dels seus mals resultats vol dir que anem malament. Confiam que s'adonin d'aquests errors i actituds com aquestes no es tornin a repetir mai més.

El Consell Nacional ha ratificat la voluntat de concentrar totes les energies els propers mesos en les eleccions municipals refermant com a valors la unitat, la cohesió i la lleialtat i el caràcter municipalista d'Esquerra Republicana de Catalunya

A això cal afegir-hi la crisi econòmica i social d'àmbit mundial que sempre castiga les forces de govern de cada país i aquí va castigar el segon tripartit i també va perjudicar no haver sabut explicar la bona obra de govern que indubtablement s'ha fet, especialment si és té en compte que teníem molts mitjans de comunicació posicionats decididament en contra d'aquest govern. Tot això sumat, ha donat els resultats coneguts per tothom.

Aquestes resultats han fet que des del partit s'ha fet fet dura autocrítica interna i ja han començat

les dimissions i canvis de dirigents de l'Executiva i del càrrec de diputat: Benach, Carod i Bonet ho han deixat. I a més, Puigercós ja ha dit que no es tornarà a presentar a candidat a president d'ERC al proper congrés extraordinari que es farà a la tardor de l'any que ve. De tota manera, aquest s'ha compromès a treballar per crear un única candidatura per tal de refundar el partit i fer-lo molt més cohesionat, unit i potent, com ja havia estat abans. D'altra banda, el Consell Nacional passat també ha ratificat la voluntat de concentrar totes les energies els propers mesos en les eleccions municipals refermant com a valors la unitat, la cohesió i la lleialtat i el caràcter municipalista d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Finalment, des d'un punt de vista local, cal dir que a Sant Celoni i la Batllòria, el partit independentista majoritari continua essent ERC amb 544 vots, a 146 vots de la segona força (SI) i empatant tècnicament amb el PP com a tercera força de la vila. Per tant, esperem que a les properes eleccions es tinguin en compte aquests resultats i es torni a confiar en nosaltres en la contesa municipalista del 22 de maig. Ja fa setmanes que la nostra secció local i altres persones independents estem treballant per aconseguir una candidatura i un programa que tingui com a màxima ambició, tornar a treballar pel poble des de dins de l'Ajuntament. Esperem que ens doneu idees i ajut en aquest procés. Si us interessa participar-hi, ens podeu escriure a les adreces santceloni@esquerra.org o jrubiral@xtec.cat.